

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 listopada 1922 r.

**w przedmiocie dodatków rodzinnych dla osób
wojskowych.**

Na podstawie art. 62 ustawy tymczasowej z 29 października 1920 r. o uposażeniu osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 106, poz. 699) zarządza się co następuje:

§ 1. Zawodowym wojskowym przyznaje się prawo do pobierania należności rodzinnych, określonych w punkcie b. art. 16 tymczasowej ustawy z 29 października 1920 r. o uposażeniu osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 106, poz. 699), także dla pasierbów do ukończonych ośmiastu lat życia oraz dla dzieci ślubnych i pasierbów do ukończonych lat dwudziestu czterech, o ile uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać.

§ 2. Ministra Spraw Wojskowych upoważnia się do zaliczania do najbliższej rodziny w drodze wyjątku dzieci ponad wiek dwadzieścia cztery lat w wypadkach ułomności fizycznej, umysłowej albo nieuleczalnej choroby, jako też w wypadkach, gdy studja przewlekły się ponad wiek dwadzieścia cztery lat z powodu służby wojskowej, odbytej na skutek zarządzonej mobilizacji lub częściowego uzupełnienia wojska do stopy wojennej albo pełnionej w tym czasie służby ochotniczej.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 listopada 1922 r.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*
